

gen kunde og burde gøre til Gunst for de ubemidlede Opfindere. Det er jo saaledes, at Opfindelser støde paa forskellig Modstand fra de forskellige Mennesker i vort Samfund, som gerne ville stille sig paa tværs eller skyde sig ind og tage Æren og maaske Fordelen ved Opfindelsen. Det er jo saadan paa alle Omraader, hvorfor skulde det ikke være saaledes paa dette? Men det ser noget ud til, at det netop er Videnskabsmænd og lærde Akademikere, som paa det Omraade særlig kaste sig ind og søge at stille sig mellem Opfinderen og hans Opfindelse. Jeg gør her med det samme den Bemærkning, at dermed sigter jeg aldeles ikke til la Cour. Jeg har ikke hos ham bemærket nogen Tilbøjelighed til at gøre det, det er andre, som jeg i dette Øjeblik tænker paa, der ville tage Æren og høste Fordelen af Opfindelsen og overlade Opfinderen en lille Lomme-skillig, naar de kunne komme afsted dermed. Det har jeg set adskillige uhyggelige Eksempler paa. I Ly af deres Eksamen og den Glorie, den lægger om deres Hoved, kunne de bruge en ret haardhændet Kritik, nedsættende Omtale osv. overfor Opfindelserne. Jeg har set ret uhyggelige Eksempler derpaa, ganske særlig paa det Omraade, jeg nævnedes før, nemlig Vindkraftanvendelse til Centralvandforsyning. Jeg har endda set det drevet dertil, at man ligefrem havde en Følelse af, at en saadan Forfølgelse var sat i System, saaledes at naar det lykkedes at slaæ en Forfølger ned — og det kunde jo lade sig gøre ved Brugen af Argumenter —, var straks en anden klar til at fortsætte paa det Omraade. Der har Staten en Opgave, som er værd at tage fat paa. Vi have tidligere set, at Regeringen ikke har været bange for at tage tyske Love til Mønster. Det kan have været daarlige tyske Love, det har det som oftest været, og det kan ogsaa have været en daarlig Oversættelse, man har faaet af dem, saa at de ere blevne daarlige i anden Potens herhjemme. Men det er ikke alt tysk, som er daarligt; der er i alt Fald een Lov, som jeg vil anbefale at tage til Mønster herhjemme. Jeg har den ikke ved Haanden, men kan let skaffe den, jeg husker heller ikke nøje Titelen paa Tysk, men paa Dansk vil den hedde saadant noget som Lov til Beskyttelse mod Smudskonkurrence. Den sætter Straf for usand Reklame og for Forsøg paa at forfølge nogen anden med nedsættende Omtale af deres Virksomhed i det hele taget. Det, tror jeg, vilde være en heldig Opgave, og jeg skal anbefale den

Minister, som har med den Virksomhed at gøre her i Landet, at tage sig af det og bidrage til, at vi faa en saadan Lov herhjemme. Den tiltrænges i høj Grad og vil sikkert ogsaa faa nogen Betydning.

Med det, jeg her har anført, er min Stilling til den foreslaæede Bevilling motiveret: dyre Forsøg, magre Resultater, og Støtte til Eksperimenter, hvoraf man haaber der skal følge Opfindelser, forekomme ikke mig at være noget Motiv for at holde en saadan Post paa Finansloven. Et saadant Haab som det nævnte vil i Regelen blive beskæmmet, og det forekommer mig, at det er blevet ganske betydeligt beskæmmet hidtil. Jeg henstiller derfor til den højtærede Indenrigsminister og det kommende Finansudvalg at stryge den Post paa Finansloven eller forbeholder mig ved en senere Lejlighed at stille Forslag i saa Henseende.

Under denne Debat var der et æret Medlem i Salen, vistnok det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgkreds (Jessen), der ønskede som Kompensation for Nedgangen i Toldskatter at faa indført en Værneskat. Lad mig med det samme korteligt sige, at jeg kan ikke være enig med ham. Man skal ikke kompensere Nedgangen i Toldskatterne ved at indføre ny Skatter af den Art. Hvis det er saaledes, og det kan nok med nogen Grund siges, at de, som blive udskrevne til Krigstjeneste, bringe Samfundet et Offer fremfor dem, der af en eller anden Grund ikke blive udskrevne, og at de sidste derfor ere heldigere stillede, skal man ikke ændre Forholdet ved at lægge en Skat paa dem, som ikke gøre Krigstjeneste. Jeg tror, man kan finde en sundere Ordning af dette Forhold, og den vil jeg anbefale, nemlig at man stiller dem, der indkaldes til Krigstjeneste, paa en saadan Maade, at de ikke lide økonomisk Tab derved, saa ville de jo maaske endogsaa blive misundte af dem, som ikke blive udskrevne, og der vil da ikke være Grund til at paalægge dem nogen anden Skat til Kompensation. Naå ja, lad mig sige med det samme, at ærede Medlemmer ville maaske finde, at derved ville Udgifterne til Militæret betydelig forøges, men det vil jeg foreslaæ ændret paa den Maade, at vi indskrænke Rammerne i samme Forhold, gøre Militærvæsenet saa meget mindre, og det er sikkert en god Vej at gaa, som Danmark vilde staa sig ved at følge. En Kompensation for Nedgangen i Toldskatterne, mener jeg, man paa en sund Maade vil kunne faa gennem den direkte Skat paa